

РЕШЕНИЕ

№ 27336

гр. София, 17.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **9474** по описа за **2024** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Т. Д. Л.-Д., чрез адвокат Ж. срещу Решение № 2526 от 28.05.2024 г. по анд. № 2666/2024 г. по описа на СРС, НО, 100 с-в, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 23 – 4332 – 000036/16.01.2024 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касатора на основание чл. 174, ал.1, т. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание “лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца” и му е наложена „глоба” в размер на 1000 лева за нарушаване на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно, постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и при нарушение на материалния закон. Инвокирани са доводи, че не е доказано по безспорен и категоричен начин, че описаното в НП административно нарушение е извършено. Визира, че в талона за изследване е посочено, че е следвало да се яви в МБАЛ „Св. А.“ до 45 минути, което считано от мястото на проверката до болничното заведение е с обществен транспорт се стигало за 1 час. Сочи, че видно от разписанието на обществения градски транспорт, е че започва да работи сутрин от 05:00 часа и

приключва до 00:00 часа, поради което е била в невъзможност да изпълни предписанието поради липса на градски транспорт. Искането до съда е да постанови решение, с което да се отмени обжалваното решение. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание, касаторът редовно призован, не се представлява.

Ответникът Началник група в СДВР- отдел „Пътна полиция“ редовно призован, не се представлява и не изпраща процесуален представител

Заключение за неоснователност на жалбата дава представителят на Софийска градска прокуратура.

Административен съд - София-град, XXVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят. Първоинстанционният съд е приел, че на 06.01.2024 г., около 23:53 ч., в [населено място] касатора, е управлявала лек автомобил, марка „Мини К.“ СЕ, рег. номер СВ 2188 СА, собственост на фирма „ОББ ИНтерлийз“ ЕАД и при извършена проверка от служители на ПП на [улица] било установено, че касаторът е изпробван с Алкотест Дрегер 7510, с фабричен номер 0062 тариран до 04.м. 2024 г., като същият е показал положителен резултат нула цяло и деветдесет и четири (0,94) промила алкохол в издишания въздух и е издаден талон за медицинско изследване, бланков № 144114 за МБАЛ „Света А.“ плюс 7 броя холограмни стикери. Издаден е ПАМ № 73/06.01.2024 г. Пояснено е, че водачът не е дал кръвна проба за медицинско изследване. Установеното е прието за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил оспореното НП.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост е установил фактическата обстановка, въз основа на задълбочено и подробно изследване и анализ на свидетелските показания и приложените писмени доказателства, които потвърждават фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са изводите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентен орган. АУАН съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН е посочена нормата, която е нарушена – чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Противно на твърденията в касационната жалба, словесното описание на нарушението е точно, ясно и недвусмислено, както и съответства на състава на административното нарушение, за което е ангажирана отговорността на водача на МПС. Не се споделя и

твърдението, че поради липса на градски транспорт не е могла да се предвижи до УМБАЛ „Св. А.“, поради което и е била отнета тази законова възможност. Видно от разпоредбата на чл. 174, ал. 1 от ЗДвП между двете предложения е използван съюзът „или“. Предвидено е да бъде санкциониран отказът на водача да му бъде извършен тест с техническо средство или неизпълнението на предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта. Изрично в НП е посочено, че касаторът е нарушил чл.174, ал.1, т.2 ЗДвП и тази хипотеза е доказана от събраните свидетелски показания и писмени доказателства. За възникване на отговорността по чл.174, ал.1, т.2 ЗДвП не е необходимо да е реализиран кумулативно и съставът по чл.174, ал.1, т.2 ЗДвП – водачът да не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му. Безспорно се установява извършването на посоченото в АУАН и НП нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП. Посочената разпоредба вменява забрана на водача на ППС да управлява ППС под въздействието на алкохол, наркотици и други упойващи вещества. В случая касаторът е управлявал МПС след употреба на алкохол, с концентрация на алкохол в кръвта си в размер на 0.94 промила, установено с Алкотест дреггер. Настоящият състав на АССГ, счита че това нарушение е подведено правилно към съответната санкционна норма на чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, според който водач, който управлява ППС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,8 на хиляда до 1,2 на хиляда включително се наказва с лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца и с глоба от 1000 лв. Административни наказания в посочения законоустановен размер са наложени с процесното НП, поради което са изцяло неоснователни касационните оплаквания за неправилна квалификация на деянието и несъответстваща му санкция.

Наказанието и е наложено за реализиран административнонаказателен състав по чл. 174, ал. 1, т. 2 ЗДвП, като фактическите обстоятелства във връзка с този състав са точно и безпротиворечиво описани в АУАН и НП, нарушителя е разбрал ясно извършването на какво нарушение е обвинен и е реализирал надлежно и адекватно защитата си срещу издаденото наказателно постановление.

Не са налице наведените касационни основания – неправилно прилагане на закона.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXVIII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2526 от 28.05.2024 г. по анд. № 2666/2024 г. по описа на СРС, НО, 100 с-в

Решението е окончателно.